

на парализиранитѣ старци, събужда могъщи мисли въ мозъцитѣ на мъдрецитѣ и застава младитѣ девственици да се гърчатъ съ неопитни страсти въ студенитѣ легла, пригръщайки призрака на своитѣ любовни сънища.

Кучетата започватъ да хълцатъ съ прекъснатъ лай, по заключенитѣ врати нѣкой чука, креслата скърцатъ, сѣкашъ нѣкой сѣда върху тѣхъ въ тъмнината.

Огледалата се страхуватъ сами отъ себе си. Цигулкитѣ, заключени въ футляритѣ, издаватъ звукове, тихи като заглушени въздишки. Кандилата въ черквитѣ и предъ иконитѣ, въ здрачнитѣ стаи на бедняцитѣ започватъ да мигатъ. Водата хърка въ водоемитѣ и трептящитѣ отблѣсъци на лампитѣ върху изтрѣпналата отъ студъ повърхность потъватъ на дъното като тежки късове старо злато.

Върху стѣпалата на стълбитѣ една душа продължително и жално стене. Единъ закъснѣлъ и невидимъ скитникъ гърми по камънитѣ на улицата и внезапно се събаря въ пропастьта на дълбокото мълчание. Мисълта трескаво работи; изведнажъ, безъ да знае отъ кой прозорець, тя вижда: нѣкъдѣ, дълбоко подъ земята, въ една мрачна долина, върху огромно легло отъ буци твърда прѣстъ се гърчатъ хиляди тѣла, отъ които душата мъчително се изтрѣгва къмъ едно неизвестно отплуване и земята трепери, разтърсена отъ последната сладострастна спазма на всички тѣзи любовници на живота и съпрузи на смъртъта — — —